

Мельник П. В.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України з Європейським Союзом

АНАЛІТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ (КВАЗІТЕРМІНИ Й ПЕРЕДТЕРМІНИ) В ТЕРМІНОСИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРАВА

У сучасному термінознавстві актуальною й дискусійною постає проблема типології спеціальної лексики. Уваги в цьому ракурсі потребують термінологічні системи, які перебувають на етапі формування. У колі таких терміносистем і спеціальна лексика галузі інформаційного права. Типологія лексики спеціального призначення є предметом дослідження типологічного термінознавства, статус якого в сучасних українських наукових розвідках визначається з різних позицій, спрямованих на аналіз і вивчення закономірностей побудови термінологічних систем, мовних проявів невербальних компонентів картини світу. У колі проблем типологічного термінознавства перебуває й питання стратифікації спеціальної лексики, що передбачає виявлення різних типів спеціальних лексем, використовуваних мовцем з метою номінації певної системи понять в окремій галузі професійних знань. У статті досліджуються проблеми стратифікації термінологічної лексики інформаційного права, зокрема функціонування в інформаційно-правовому дискурсивному просторі квазітермінів і передтермінів. Проаналізований матеріал засвідчує, що термінологічна система інформаційного права у своєму складі має численну групу квазітермінів, які, як і терміни, слугують засобом номінації спеціальних понять і мають семантичну точність. Як основну диференційну ознаку квазітерміна виділяємо наявність у його структурі не менше ніж двох терміноелементів, що функціонують у зазначеній терміносистемі як самостійні терміни. Функцію номінації спеціальних понять у галузі інформаційного права також виконують передтерміни, які відображають проміжні результати когнітивної діяльності фахівців. Особливість передтермінів як окремого типу спеціальної лексики виявляється в незавершеному стосовно них процесі перекодування субстратних мовних одиниць. Передтермінам властива наявність певних семантичних або структурних розбіжностей, відсутність точно сформульованої дефініції.

Ключові слова: інформаційне право, спеціальна лексика, термінологія, квазітермін, передтермін.

Постановка проблеми. Актуальною й одночасно дискусійною в сучасному термінознавстві залишається проблема типології спеціальної лексики. Особливої уваги в цьому напрямі потребують терміносистеми, які перебувають на етапі формування. У періоді їхнього становлення в термінологічному корпусі паралельно можуть функціонувати синонімічні чи навіть дублетні форми найменувань спеціальних об'єктів, існувати паралельні структурні варіанти термінологічних одиниць, інші вияви мовних явищ і фактів, що підтверджують розвиток певної терміносистеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Типологія спеціальних лексем є предметом дослідження типологічного термінознавства, статус якого в сучасних українських наукових розвідках визначається з різних позицій, спрямованих на аналіз і вивчення закономірностей побудови термінологічних систем, мовних проявів невербальних компонентів картини світу. У колі про-

блем типологічного термінознавства перебуває й питання стратифікації спеціальної лексики, що передбачає виявлення різних типів спеціальних лексем, використовуваних мовцем з метою номінації певної системи понять в окремій галузі професійних знань. Це питання є предметом уваги в наукових працях Т. Кияка, М. Вакуленка, С. Гриньова, В. Лейчика, О. Реформатського, С. Шелова, зокрема, питання типології термінологічних підсистем у галузі права розглядали в дисертаційних дослідженнях Л. Гапонова, Г. Сергєєва, Г. Ус, Є. Ковкіна та інші.

Постановка завдання. Мета дослідження – вивчення проблеми стратифікації спеціальної термінолексики інформаційного права, зокрема функціонування в інформаційно-правовому дискурсивному просторі квазітермінів і передтермінів.

Виклад основного матеріалу. «Щоб термін легко прижився і міг повноцінно існувати, він

повинен бути вдалим», – зауважує М. Вакуленко [4, с. 54]. У своїх дослідженнях науковець оперує поняттям *вдалий термін*. «Такі ознаки терміна, як точність, суттєвість, системність і однозначність, відображають поняттєвий аспект терміна, а зрозумілість, гнучкість, доброзвучність, органічність, сполучуваність, номінативність і стислість – комунікаційний» [4, с. 56]. У переліку ознак вдалого терміна знаходимо стислість. Проте сучасні терміносистеми, зокрема й терміносистема інформаційного права, у своєму складі мають значну кількість конструкцій аналітичної структури: *автоматизоване комплектування фонду, автоматичне оброблення даних, активне приховування інформації, носій документної інформації, офіційні друковані видання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, охорона державної таємниці, повідомлення про зареєстрований товарний знак, порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, лінгвістичні засоби інформаційного пошуку* тощо. Серед причин, які зумовлюють багатослівність термінів, можна назвати ускладнення й деталізацію спеціальної інформації, а також прагнення комунікантів у професійній діяльності до відтворення на рівні форми мовного знака максимальної кількості семантичних ознак спеціального поняття.

Дефініція багатослівного терміна зазвичай формується значеннями складників його терміноелементів як самостійних номінативних одиниць у неспеціальному контексті. Такі аналітичні утворення допомагають пересічним носіям мови скласти загальні уявлення про об'єкт номінації в окремій спеціальній галузі. Численність багатослівних термінів у сучасних галузевих терміносистемах вказує на те, що стислість терміна – його бажана якість, але не основна ознака. Адже, як зазначає М. Вакуленко, «усі перелічені ознаки вдалого терміна має лише невелика кількість термінів, тоді як у більшості з них деякі ознаки або відсутні зовсім, або наявні частково» [4, с. 56].

У терміносистемі інформаційного права серед термінів, передтермінів професіоналізмів і номінів виділяємо *квазітермін* – одиницю термінології, що задовольняє вимоги, висунуті до терміна лише частково (*КВАЗІ...* – перша частина складних слів, що значенням відповідає прикметникам *несправжній, уявний* [5, с. 531]. С. Гриньов-Гриневич визначає квазітерміни як «передтерміни, які закріпилися в спеціальній лексиці й набрали стійкого характеру [8, с. 45]. «Квазітерміни як одиниці мови повинні мати такі ознаки, як ціль-

нооформленість, ідіоматичність, постійність лексичного та структурного складу, але при цьому можуть зберігати метафоричність, і якщо специфічні властивості терміна виявляються лише всередині термінологічного поля, то квазітерміни часто не втрачають своїх дефінітивних і системних характеристик за його межами» [11, с. 297].

Термінові властиві одиничне та системне значення. Системне значення визначає його сутність, одиничне – похідне від внутрішньосистемних відношень, які утворюють певне концептуальне поле. Сутність квазітерміна – його одиничне значення, тому структура відповідного концептуального поля характеризується своєрідною невизначеністю його внутрішньосистемних зв'язків. Тобто сфера вживання квазітерміна менш обмежена системою порівняно з терміном [10, с. 39].

Квазітерміни, як і терміни, називають поняття певної професійної сфери, мають семантичну точність, яка виражається в наявності дефініції, кодифіковані в офіційних документах: *автоматизована обробка персональних даних; захист персональних даних; суб'єкт персональних даних; згода суб'єкта персональних даних; аудит стану інформаційної безпеки; аудиторська перевірка інформаційної безпеки в організації; забезпечення безпеки національного інформаційного простору; інтегроване навчання інформаційній безпеці; система забезпечення інформаційної безпеки; контроль ефективності системи забезпечення інформаційної безпеки; абонентський пристрій конфіденційного зв'язку; автоматизована система перероблення текстової та ілюстраційної інформації; автор електронного документа; адресний простір мережі інтернет; безпроводовий доступ до телекомунікаційної мережі; блокування інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах; інформаційна модель діяльності; ресурси телекомунікаційних мереж* тощо.

Серед особливих диференційних ознак квазітермінів варто назвати наявність в їхній структурі двох чи більше терміноелементів, які в терміносистемі функціонують як самостійні терміни. Загальний концептуальний зміст квазітерміна включає дефініції цих термінів. Як приклади розглянемо квазітерміни *конфіденційність персональних даних особи* та *аудит стану інформаційної безпеки*: «Компанія Cisco вважає своїм обов'язком захищати **конфіденційність персональних даних** своїх співробітників, клієнтів, бізнес-партнерів та інших осіб. Для цього Cisco запровадила глобальну програму забезпечення

конфіденційності, яка дає змогу впроваджувати й підтримувати високі стандарти збирання, використання, розголошення, зберігання, захисту, передачі персональних даних, отримання доступу до них та інших видів їхньої обробки (Глобальна політика забезпечення конфіденційності компанії Cisco. URL: <https://www.cisco.com.ua>). Структура цього квазітерміна представлена трьома терміноелементами, які в термінологічній системі функціонують як самостійні терміни. *Конфіденційність* – властивість, яка не підлягає розголошенню; довірливість, секретність, суто приватність [6]. *Персональні дані* – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована [12, ст. 2]. *Особа* – фізична особа, в тому числі суб'єкт підприємницької діяльності, юридична особа будь-якої форми власності, представництво нерезидента в Україні [14, ст. 1]. **«Аудит стану інформаційної безпеки** – це незалежна оцінка поточного стану системи інформаційної безпеки, що встановлює рівень її відповідності певним критеріям та надання результатів у вигляді рекомендацій. З метою визначення стану захищеності автоматизованої системи, засобами якої обробляється критична інформація Замовника, та відповідності наявної системи управління інформаційною безпекою вимогам стандартів та нормативних документів в державному, комерційному та банківському секторі IT Engineering виконує комплексний аудит стану безпеки інформаційних систем» (Сайт компанії IT Engineering. URL: <https://it-engineering.com.ua>). Квазітермін *аудит стану інформаційної безпеки* містить терміни *аудит* та *інформаційна безпека*. *«Аудиторська перевірка (аудит)* – комплекс експертно-аналітичних, оціночних, перевірочних та інших форм заходів, спрямованих на забезпечення діяльності банку / банківської групи, пов'язаної з ухваленням їх відповідними органами управлінських рішень та виконанням функцій відповідно до нормативно-правових, розпорядчих, інших актів і внутрішніх документів, з метою проведення незалежної оцінки процесів корпоративного управління, управління ризиками і контролю в банку / банківській групі та надання рекомендацій щодо вдосконалення системи внутрішнього контролю та мінімізації виявлених ризиків» [17, с. 70].

«Інформаційна безпека – це стан захищеності встановлених законодавством норм та параметрів інформаційних процесів та відносин, що забезпечує необхідні умови існування держави, людини

та суспільства як суб'єктів цих процесів та відносин» [15, с. 109]. Як бачимо, дефініції наведених квазітермінів не зведені до прямого переліку дефініцій термінів у їхньому складі, проте повною мірою відображають їхнє значення.

Квазітерміни галузі інформаційного права можуть містити у своїй структурі описові звороти. Л. Бесєдіна визначає квазітерміни як «багатослівні описові звороти різної структури, які дають досить точну дефініцію суб'єктів та об'єктів конкретних правовідносин та їх взаємодії, відображаючи тим самим сутність правовідносин у кожному конкретному випадку, що регулюється певним нормативно-правовим актом: “База даних про реєстрацію заяв і запитів Державного реєстру прав на нерухоме майно”; “Об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельній ділянці, права стосовно яких підлягають державній реєстрації”; “Оператор телекомунікацій з істотною ринковою перевагою на ринку послуг пропуску трафіка”; “Реклама діяльності з обігу продукції, послуг і видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру”; “Офіційні друковані видання органів державної влади та органів місцевого самоврядування”» тощо [2, с. 41].

Доступ до інформації, що становить комерційну таємницю; інформація, яка містить державну, професійну, банківську таємницю; інформація, яка становить службову інформацію; інформація, яка містить таємницю ноу-хау – у наведених прикладах як елементи квазітермінів залучені терміни, функціонально самостійні в терміносистемі інформаційного права: *інформація, державна таємниця, конфіденційна інформація; доступ до інформації*. Зауважимо, що складна аналітична структура квазітермінів може обмежувати використання таких терміноодиниць у процесі професійного спілкування [16, с. 41].

В інформаційно-правовому дискурсі виявляємо функціонування значної кількості номінативних одиниць аналітичної структури з неповним переліком диференційних ознак терміна. До таких одиниць, які є членами терміносистеми й мають у ній особливе місце, належать *передтерміни*. У науковій літературі представлені різні принципи визначення специфічних особливостей передтерміна. На думку С. Гриньова, передтерміни, як і терміни, використовують для номінації нових понять, але частіше за все вони не відповідають такій вимозі до терміна, як стислість [7, с. 49]. Л. Архипенко визначає передтерміни як «багатослівні спеціальні найменування, які називають нові сформовані поняття, для яких ще

не знайдено стислого найменування. Серед передтермінів переважають описові конструкції й поєднання з дієприкметниковим чи дієприслівниковими зворотом. Для таких одиниць характерні нестійка форма й недовговічність. Більшість з них згодом замінюються однослівними або двослівними термінами» [1, с. 20]. Від термінів передтерміни відрізняються тимчасовістю, нестійкістю форми, невідповідністю вимогам стислості. Зазвичай з часом терміни витісняють передтерміни. Іноді заміна передтерміна лексичною одиницею, яка більш відповідна вимогам до терміна, затягується, і передтермін закріплюється в спеціальній лексиці, набуваючи стійкого характеру й перетворюючись на квазітермін [8, с. 86].

Щодо передтермінів як особливого типу спеціальної лексики, на нашу думку, процес перекодування субстратних мовних одиниць не завершений. Передтерміни – це відображення проміжних результатів когнітивної діяльності фахівців. Номінативним одиницям, віднесеним до цього типу, притаманна наявність певних семантичних чи структурних розбіжностей, що викликає заміну дефініцій передтермінів описовими чи переліком ідентифікаційних ознак поняття. Наприклад, зростання обсягів онлайн торгівлі спричинило необхідність номінувати нове поняття – фінансові ресурси, використовувані в електронному середовищі. Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» фіксує поняття грошей, які використовують в електронному форматі, терміном «електронні гроші». *Електронні гроші* – одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі [13, п. 15.1]. Проте аналіз джерел функціонування терміна засвідчує відсутність однозначного визначення цього поняття й використання інших дефініцій термінологічної одиниці електронні гроші. «*Електронні гроші (також відомі як e-топеу, e-гроші, електронна готівка, електронні обміни, цифрові гроші, цифрова готівка чи цифрові обміни)* – означення грошей чи фінансових зобов'язань, обмін та взаєморозрахунки з яких проводяться за допомогою інформаційних технологій» – таке визначення знаходимо у Вікіпедії [6]. Великий тлумачний словник української мови подає таке визначення цього терміна: «*Електронні гроші* – це грошові засоби, які використовуються в електронній системі банківських послуг» [5, с. 263]. У Термінологічному словнику з питань

запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та корупції знаходимо декілька визначень поняття:

– *електронні гроші*: «цифровий засіб вираження фіатної валюти, що використовується для електронної передачі вартості вираженої у фіатній валюті. Е-гроші представляють собою механізм цифрового переказу фіатної валюти – тобто вони використовуються для електронного переказу валюти та мають статус законного платіжного засобу;

– *грошова вартість*, що зберігається на електронному пристрої, в тому числі магнітному носії, представлена у вигляді вимоги до емітента, яка випускається під час отримання коштів для проведення платіжних операцій, як це зазначено в пункті 5 статті 4 Директиви 2007/64/ЄС, та яка приймається фізичною або юридичною особою, відмінною від емітента електронних грошей;

– *одиниці вартості*, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі. Випуск електронних грошей може здійснювати виключно банк. Банк, що здійснює випуск електронних грошей, бере на себе зобов'язання з їх погашення. Випуск електронних грошей здійснюється шляхом їх надання користувачам або комерційним агентам в обмін на готівкові або безготівкові кошти. Банк, що здійснює випуск електронних грошей, зобов'язаний погашати випущені ним електронні гроші на вимогу користувача;

– грошові зобов'язання емітента в електронному вигляді, які знаходяться на електронному пристрої у розпорядженні користувача. Таким пристроєм може бути мікропроцесорна картка, комп'ютер користувача, сервер системи розрахунків, де централізовано зберігаються Е. г. користувачів. У системах, які здійснюють розрахунки в Е. г., банківські рахунки використовуються лише якщо гроші вводяться та виводяться із системи. При цьому йдеться про банківські рахунки емітента Е. г., а не користувачів;

– умовна назва грошових коштів, які використовуються їхніми власниками на основі електронної системи банківських послуг. По суті це кредитні гроші, які приводяться в рух не за допомогою паперових носіїв (банківських білетів, чеків, векселів), а завдяки запровадженню в сфері розрахунків найновітніших комп'ютерів і сучасних систем зв'язку. Е. г. є найбільш прогресивним, економіч-

ним і зручним носієм грошових функцій. Поява електронних грошей стала можливою завдяки широкому впровадженню в банківську справу, у сферу обслуговування населення комп'ютерної техніки і технології, створенню ефективної системи правового захисту всіх суб'єктів розрахунково-платіжних відносин» [17, с. 255].

Перелік наведених дефініції засвідчує, що передтермін *електронні гроші* вирізняється широтою семантики й уживається в різних значеннях, пов'язаних з використанням цифрових технологій з метою передавання й зберігання грошей.

У науковій літературі спостерігаємо функціонування ще однієї терміноодиниці на позначення цього поняття – *електронні грошові кошти*, яка функціонує паралельно з терміном *електронні гроші*: «Встановлено, що на теоретичному рівні **електронні гроші** розглядаються як «титульний знак» або як традиційні гроші в електронній формі, зокрема досліджено, що на території України відсутні оператори **електронних грошових коштів**, які здійснюють обіг електронних грошей як «титульних знаків» [18, с. 148]; або «Використання **електронних грошових коштів** дозволяє зменшити операційні витрати економіки та конкретної країни загалом, оскільки під час використання готівкових коштів центральні банки та конкретні держави повинні витрачати час і кошти на їх друкування, на обслуговування різноманітних міжбанківських розрахунків, транспортування паперових коштів, обробку платежів, а також здійснювати відповідні витрати коштів на запобігання злочинів, пов'язаних із готівковими коштами» [2, с. 43]. Простежимо співвіднесеність

терміноодиниць, здійснивши аналіз лексем *гроші* й *кошти*. «*Гроші* – 1. Металеві і паперові знаки, що є мірою вартості при купівлі і продажу» [5, с. 263]. «*Кошти* – Гроші, капітал, матеріальні цінності» [5, с. 581]. Спостерігаємо перетин значень розглянутих лексем (гроші – засоби, а кошти – гроші), тобто вони називають одне й те ж поняття й різняться обсягом змісту та структурою. А це вагома підстава відносити їх до передтермінів. Уніфікація аналізованих термінологічних одиниць унеможливить виникнення правових суперечливих дискусій і сприятиме ефективності професійної комунікації.

Висновки і пропозиції. Проаналізований матеріал засвідчує, що терміносистема інформаційного права у своєму складі має численну групу квазітермінів, які, як і терміни, слугують засобом номінації спеціальних понять і мають семантичну точність. Як основну диференційну ознаку квазітерміна виділяємо наявність у його структурі не менше двох терміноелементів, що функціонують у цій терміносистемі як самостійні терміни. Функцію номінації спеціальних понять в галузі інформаційного права також виконують передтерміни, які відображають проміжні результати когнітивної діяльності фахівців. Особливість передтермінів як окремого типу спеціальної лексики виявляється в незавершеному стосовно них процесі перекодування субстратних мовних одиниць. Передтермінам властива наявність певних семантичних або структурних розбіжностей, відсутність точно сформульованої дефініції тощо. Перспективу дослідження вбачаємо в подальшому вивченні семантичної структури термінолексики інформаційного права різних типів.

Список літератури:

1. Архипенко Л. М. Засоби професійної комунікації та спеціальні найменування в наукових традиціях *Науквий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. Випуск 46. Том 1. Одеса, 2020. С. 18–23.
2. Белозерцев В. С., Худякова О. С. Використання інструментів електронної комерції в сучасних умовах. *Економіка та держава*. № 12. 2018. С. 41–43.
3. Беседіна Л. Л. Термінологія та визначення понять в нормативно-правових актах. *Інформація і право*. № 2(5). 2012. С. 39–47.
4. Вакуленко М. О. Синтез дескриптивного та прескриптивного підходів у сучасній кодифікації українського наукового термінолексикону : дис. ... д-ра філол. Наук : за спец. 10.02.21 – «Структурна, прикладна та математична лінгвістика». Український мовно-інформаційний фонд НАН України, Національна академія наук України. Київ, 2020. 432 с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
6. Вікіпедія. Вільна енциклопедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
7. Гринев С. В. Введение в терминоведение. Москва : Московский лицей, 1993. 309 с.
8. Гринев-Гриневич С. В., Сорокина Э. А., Скопюк Т. Г. Основы антропологической лингвистики (к лексическим основаниям эволюции мышления человека) : учеб. пособие. Москва : Компания Спутник, 2005. 114 с.
9. Гринев-Гриневич С. В. Терминоведение. Москва : Издательский центр «Академия», 2008. 304 с.

10. Губич В. В. До питання про класифікацію спеціальних лексем. *Наукові праці. Філологія. Мовознавство*. Випуск 260. Том 272. С. 38–42.
11. Джасим Муна Ареф, Позднякова А.А. Семантика квазітерминів і термінологічних сочетань періода «вимушеної комунікації» (на матеріалі іракського діалекта арабського мови). *Преподаватель XXI век*. 2013. №1. С. 296–302.
12. Закон України Про захист персональних даних. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>.
13. Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14#Text>.
14. Закон України «Про рекламу». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
15. Кормич Б. А. Організаційно-правові основи політики інформаційної безпеки України : дис. доктора юрид. наук. Одеса, 2004. 427 с.
16. Кузнецова Е. А. Термінологічна лексика інформаційного права в сучасному російському мові : автореферат дисс. ... к. філол. наук. Архангельськ, 2016. 26 с.
17. Термінологічний словник з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та корупції / Чубенко А. Г., Лошицький М. В., Павлов Д. М., Бичкова С. С., Юнін О. С. Київ : Ваіте, 2018. 826 с.
18. Шульгін А. А. Місце електронних грошей серед об'єктів цивільних прав. *Науковий вісник публічного та приватного прав*. Випуск 4, том 1, 2019. С. 147–152.

Melnyk P. V. ANALYTICAL CONSTRUCTIONS (QUASI-TERMS AND PRE-TERMS) IN THE TERMINOLOGY OF UKRAINIAN INFORMATION LAW

In modern terminology, the problem of typology of special vocabulary is relevant and debatable. Terminological systems that are in the process of formation need attention in this perspective. Among such terminological systems is the special vocabulary of the field of information law. The typology of special vocabulary is the subject of typological terminology, the status of which in modern Ukrainian scientific research is determined from various positions aimed at analyzing and studying the patterns of construction of terminological systems, linguistic manifestations of nonverbal components of the world. Among the problems of typological terminology is the issue of stratification of special vocabulary, which involves identifying different types of special tokens used by the speaker to nominate a certain system of concepts in a particular field of professional knowledge. The article investigates the problems of stratification of terminological vocabulary of information law, in particular functioning in the information-legal discursive space of caster terms and pre-terms. The analyzed material shows that the terminological system of information law has a large group of quasi-terms, which, like terms, serve as a means of nominating special concepts and have semantic accuracy. As the main differential feature of the quasi-term we distinguish the presence in its structure of at least two term elements that function in the specified terminology as independent terms. The function of nomination of special concepts in the field of information law is also performed by pre-terms, which reflect the intermediate results of cognitive activity of specialists. The peculiarity of prefixes as a separate type of special vocabulary is manifested in the incomplete process of recoding of substrate language units. Pre-terms are characterized by the presence of certain semantic or structural differences, the lack of a well-formulated definition.

Key words: information law, special vocabulary, terminology, quasi-term, pre-term.